

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolické farnosti Starý Rožmitál

Číslo 20 Ročník XIX

30. října 2022

**„Nebot' kde je tvůj poklad,
tam bude i tvé srdce“**

(Mt 6,21)

Milí farníci!

Je tu podzim se svou nostalgií – prožili jsme začátek nového školního roku, sběr úrody, jsou tu přípravy na zimu, opadávání listů se stromů, oslava svatých, vzpomínka na zemřelé... K tomu sběru úrody bych rád něco přidal. Nejde jen o plody přírody a naší práci. Jsou tu i plody našeho života s Bohem, s církví a lidmi kolem nás. Jsou i plody Ducha svatého, které mají zrát v našem nitru a chtějí přinést užitek. Jaký? Kdo čte Písmo svaté, to ví. Kdo žije ve společenství církve, to ví. Kdo žije ze síly svátostí, to ví. Kdo se odlučuje, umírá jako plody spadlé na sžírající hlinu. „Kdo nežije ze mne, nemá se mnou podíl“, říká Ježíš ještě dříve, než byl obětován za nás.

Nedávno byli někteří biřmováni. A nejen těch se ptám: Kde je vaše srdce? Kde je vaše místo ve světě a v církvi? Kde jsou plody Ducha svatého ve vašem životě? Dali jste Mu šanci? Probouzeli jste v sobě Jeho dary? Sloužíte jimi druhým? Máte v sobě Jeho radost a sílu? „Pojďte ke mně a já vás občerstvím“, říká Pán. Bohem občerstvený člověk vypadá jinak, než malátný a zdeptaný. Má energii, má optimismus a lásku překonávající vše i vlastní hříchy. Nenechá se udat slabostmi lidskými. Vidí dopředu, jeho život má eschatologický přesah. Čeká na Pána a nebojí se Ho, protože On je Spasitel.

Nesme Boha v sobě. Dovolme Duchu svatému uzrát v našich činech a v našich vztazích. Jestli budeme jen hledět k zemi a vidět jen hodnoty pozemské, budeme duchovně neplodní a jednou přijdeme o všechno, protože to všechno pomíjí. Plody přírody slouží našemu tělu, plody Ducha slouží tomu, co je nesmrtelné. Přijď Duchu svatý a zapal v nás všech oheň své Lásky a touhy po nebi!

Pater Petr

Jak se připravit na nebe

Svatý Jan měl vidění nebeské liturgie, při níž všechna stvoření na nebi i na zemi, andělé i lidé, neustále chválili a uctivali vzkříšeného a oslaveného Krista: „Hoden jest Beránek, ten obětovaný, přijmout moc, bohatství, moudrost, sílu, poctu, slávu i dobrořečení... Tomu, jenž sedí na trůnu, i Beránkovi dobrořečení, čest, sláva i moc na věky věků!“ (Zj 5,12.13).

Je tedy zřejmé, že nebe zdaleka není stavem sobeckého užívání si. Naopak, všichni v nebi jsou zaměřeni na Boha, žijí pro něj a nacházejí v tom veškerou svou radost a potěšení. S Bohem, který je ústředním bodem zájmu všech nebeských tvorů, se všichni těší dokonalému a neustálému štěstí.

Tato pravda má závažné důsledky pro náš pozemský život. Vyplývá z ní, že vše, co budeme dělat a z čeho se budeme těšit v nebi, začíná zde na zemi. Žádná skutečně dobrá, pravdivá a krásná věc nezačíná v nebi. Všechny skutečně dobré věci začínají zde na zemi a naplňují se a zdokonalují v nebi. Chvála, uctívání, rozjímání, služba Bohu a radost z něj musí začít zde na zemi, pokud chceme doufat, že někdy zažijeme slávu a radost v nebi tváří v tvář.

Svatý Petr nás učí, že Kristus zemřel a vstal z mrtvých, aby nás přivedl k účasti na svém věčném uctívání Otce v nebi: „Vždyť i Kristus dal svůj život jednou provždy za hříchy, spravedlivý za nespravedlivé, aby nás přivedl k Bohu“ (1Pt 3,18). Náš vzkříšený Pán nás však nemůže dovést do nebe, pokud se v tomto životě rozhodneme žít jen pro sebe: „Neboť kde je tvůj poklad, tam bude i tvé srdce“ (Mt 6,21) Chceme-li, aby nás zahrnul do své nebeské liturgie, musíme se vědomě rozhodnout, že se nyní zaměříme na Něho a budeme žít jen pro Něj.

Zmrtvýchvstalý Kristus se opakovaně a mnoha způsoby zjevoval svým učedníkům, aby je přivedl k životu pouze pro Něj a připravil je tak na nebeskou slávu. Zjevení vzkříšeného Krista a reakce učedníků nám ukazují pět konkrétních způsobů, jak máme dnes žít pro Něho v přípravě na slavné shledání s Ním v nebi.

Za prvé, naše srdce musí být naplněno láskou ke vzkříšenému Pánu Ježíši. Je tolik otázek, které mohl vzkříšený Pán položit Petrovi u Tiberiadského jezera. Mohl se ho zeptat: „Proč jsi mě poté, co jsi mi vyznával neochvějnou věrnost, opustil v Getsemanské zahradě a později jsi mě ještě třikrát zapřel? Proč pro všechno na světě zase lovíš ryby? Copak jsem tě už nepovolal od rybaření, aby ses stal rybářem lidí?“

Nekladl Petrovi otázky, které by v něm měly vyvolat lítost nebo strach. Jeho první a jediná otázka položená Petrovi zněla: „Miluješ mě?“ Petr nemohl žít pro Ježíše, dokud na tuto otázku neodpověděl upřímně ze svého srdce. Ani my pro něj nemůžeme žít, pokud je naše srdce naplněno a ovládáno jinými láskami. Jen naše láska k Ježíši nás činí stálými a velkorysími v konání a snášení všeho pro Něj.

Za druhé, svou lásku k Němu musíme projevovat skutky – tím, že budeme sloužit druhým. Ježíš se nespokojí se sentimentální láskou vyjádřenou pouze slovy, ale s láskou, která slouží druhým z lásky k Němu. Tehdy řekl Petrovi: „Pas mé oveč-

ky... Starej se o mé ovce... Pas mé ovce.“ Pokud skutečně žijeme pro Něho, budeme se navzájem považovat za příslušníky Kristova stáda, osoby, „které si Bůh získal krví vlastního Syna“ (Sk 20,28) Jak můžeme doufat v dokonalé společenství se svatými v nebi, když jsme zcela odtaziťí a necitliví k fyzickým, duchovním a citovým potřebám našich bratří zde na zemi?

Zatřetí prokazujeme, že žijeme pro Něho, tím, že Ho vždy posloucháme. Duše, které žijí pouze pro Krista, se nenechají odradit cenou ani důsledky své poslušnosti vůči Němu. Navzdory mnoha hrozbám a varováním ze strany Velerady, aby nehlásali vzkříšeného Krista, uředníci odvážně prohlásili: „Boha je třeba víc poslouchat než lidi“ (Sk 5,29).

Bez ohledu na to, jak moc tvrdíme, že žijeme pro Něho, ve skutečnosti žijeme pro sebe, když si vybíráme, která přikázání budeme dodržovat a kdy je budeme dodržovat. Žijeme pro sebe, když se bojácně řídíme světskými normami lidského chování a nedbáme na Boží přikázání. Vzpomeňte si na Ježíšova bezpodmínečná slova: „Milujete-li mne, budete zachovávat má přikázání“ (J 14,15). Jak můžeme doufat, že se připojíme k nebeské bohoslužbě, když děláme kompromisy, nerespektujeme, neposloucháme, a dokonce se snažíme měnit Boží slova zde na zemi? Za čtvrté, musíme být připraveni na utrpení a oběti, které nás v životě potkají, protože On se svobodně rozhodl trpět a obětovat se za nás. Ježíš nejen vyzývá Petra, aby sloužil z lásky, ale aby také přijal utrpení a smrt kvůli němu: „To řekl, aby mu naznačil, jakou smrtí oslaví Boha“ (J 21,19). Petr a apoštolové svou reakcí na pronásledování ze strany velerady ukázali, že nyní žijí pro Krista: „A oni odcházeli z velerady s radostnou myslí, že se jim dostalo té cti, aby nesli potupu pro jeho jméno.“ (Sk 5,41). Víme, že se připravujeme na nebeskou radost, když dokážeme najít radost v tom, že něco vytrpíme pro Krista zde na zemi.

A konečně musíme začít Boha uctívat s pokorou, protože on je zdrojem všeho, čím jsme a co máme. Boha neuctíváme jen proto, abychom od něj něco dostali, nebo z pouhého zvyku. Uctívání musí být projevem naší hluboké vděčnosti a naprosté závislosti na Něm v tomto životě i ve smrti. Toto je uctívání, které bude uvedeno do dokonalosti v nebi.

Svatý Jan popsal nebeskou liturgii takto: „A ty čtyři bytosti řekly: ‚Amen;‘ starci padli na kolena a klaněli se“ (Zj 5,14). Svatí a andělé uctívají Boha v nebi neustále. A co my zde na zemi? Uctíváme ho v dobrých i zlých časech? Pokud Mu nyní na zemi neprojevujeme neustálou a nezištnou úctu, jak můžeme doufat, že se připojíme k andělům a svatým v dokonalém uctívání v nebi?

Moji drazí bratři a sestry v Kristu, pro nás křesťany je v tomto životě nejdůležitější vstoupit do nebe a pomáhat do něj i ostatním. Tento pozemský život je generální zkouškou na dokonalou bohoslužbu v nebi. Nebe pro nás zkrátka začíná už zde na zemi, když skutečně začneme žít jen pro Krista. Peklo pro nás začíná také nyní na zemi, když žijeme pouze pro sebe.

Eucharistie zůstává arénou naší pozemské účasti na nebeské liturgii. Je to místo, kde se s námi vzkříšený Kristus setkává a vede nás k tomu, abychom žili pro Něj

a pro druhé stejně jako On. Naše pravé společenství s Bohem začíná zde na zemi a prohlubuje se při každé eucharistii. Ježíš upevňuje naše společenství s ním, protože nás touží dovést k dokonalé bohoslužbě v našem nebeském domově.

Máme-li se s Ním někdy radovat, uctívat Ho, sloužit Mu a chválit Ho navždy v nebi, pak se již dnes začněme soustředit na Něho a žít jen pro Něj, a ne pro sebe.

Sláva Ježíši!!! Čest Marii!!!

P. Nnamdi Moneme OMV (Monitor, září 2022)

Perlička z pastorače Co potřebuji?

Jednou jsem šel do školy učit děti náboženství. Sotva jsem vstoupil do chodby vstupními dveřmi, doslova se ke mně vrhla jakási zralá žena, ve věku svěží babičky, asi učitelka, kterou jsem neznal, a snad bez pozdravu na mě vybafla: „Co potřebujeme ke křtu?“

Takovou otázku jsem pochopitelně nečekal hned po vstupu do prostoru školy, v níž ještě stále ve vzduchu visí mnoho otazníků ohledně svobodně vyznávané víry a svobody projevu. Po cestě do školy se modlím a prosím Ducha svatého, aby mě vedl a dal mi správná slova. A právě v té chvíli mi Duch svatý rychle jako blesk vnukl odpověď: „Víru!“, odpověděl jsem briskně a bez zaváhání... To paní (soudružku učitelku) tak překvapilo, že bez rozloučení takřka uskočila a již jsem ji nikdy neviděl... Jistě čekala, že odpovím s pochopením pro dítě, narozené do ateistické rodiny, které musí být z jakési zbytkové iracionální víry a setrvačnosti rodinné tradice pokřtěno: „No, jen křestní roušku a svíčku, přijďte v sobotu dopoledne, abychom se vyhnuli živé církvi a hlavně zbytečným administrativním a pastoračním průtahům!“

Milý Duchu svatý, miluji Tě...!

Zprávy a oznámení

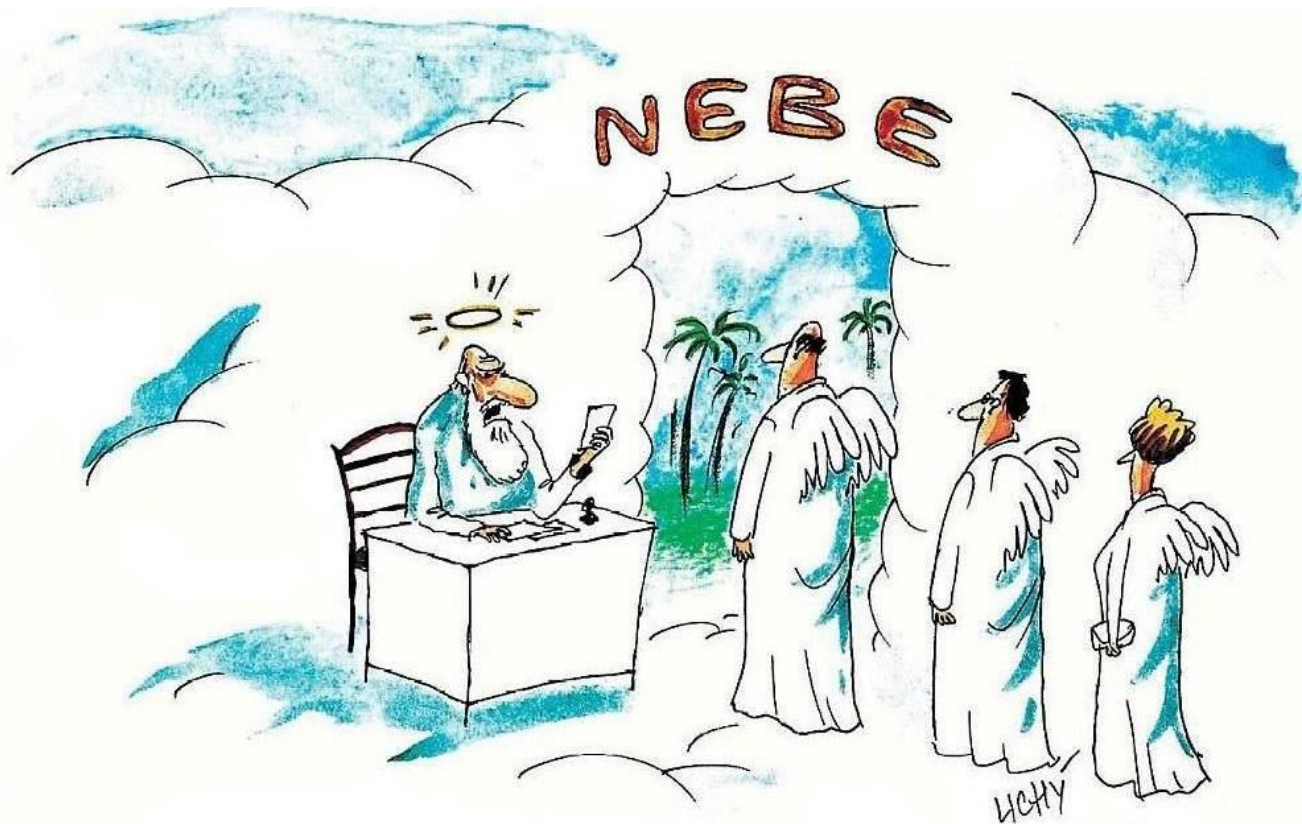
Celorepubliková kostelní sbírka pro katolické sdělovací prostředky neděle 13. listopadu

Sdělovací prostředky - tištěná média, rádio, televize či internetové portály, tvoří nedílnou součást našich životů. Díky katolickým médiím jsme pravidelně informováni o dění v církvi doma či ve světě. Sdělovací prostředky jsou také významnými evangelizačními a pastoračními nástroji. Děkujeme.

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Starý Rožmitál, Rybova 1, 262 42 Rožmitál pod Třemšínem. Uzávěrka příštího čísla 5. 11. 2022. Redakce: P. Petr Misař (tel: 721 901 533)

Web: rimskokatolickafarnoststaryrozmital.webmium.com, email: rkf.staryrozmital@dicb.cz

Den		Mše svaté a jiné události v Rožmitále a okolí od 31. října do 13. listopadu 2022				
		Starý Rožmitál		Hvožd'any	Bělčice	Ostatní
		farní kostel Povýšení sv. Kříže	filiální kostel sv. Jana Nepomuckého			
Pondělí	31. 10.		---			
Úterý	1. 11.	Slavnost Všech svatých 18,00 Za farnost <i>Po mši sv. pobožnost na hřbitově</i>				
Středa	2. 11.		Vzpomínka na všechny věrné zemřelé 18,00 Za věrné zemřelé <i>Po mši sv. pobožnost na městském hřbitově</i>			
Čtvrtek	3. 11.			18,00 adorace, zpověď	16,30 zpověď, 17,00 mše sv. + hřbitov	
Pátek	4. 11.		17,00 Hodina Božího milosrdenství tichá adorace, svátost smíření 18,00 volná intence			
Sobota	5. 11.		9,00 volná intence			
Neděle	6. 11.	32. neděle v mezidobí 8,30 Za Rudolfa a Růženu Zajíčkovy a celý rod / <i>Po mši sv. farní kavárna</i>		10,10 b. sl.	11,15 mše sv. Posvěc. kostela	
Pondělí	7. 11.		---			
Úterý	8. 11.		---			18,00 Farní spol. <i>Panský dům</i>
Středa	9. 11.		18,00 Za Marii a Františka Irovy, Jarmilu a Františka Liškovy a duše v očistci / <i>adorace</i>			
Čtvrtek	10. 11.				17,00 mše sv.	
Pátek	11. 11.		17,00 zpověď, 17,30 růženec 18,00 Za Janu a Jana Rozkotovy			
Sobota	12. 11.					
Neděle	13. 11.	33. neděle v mezidobí 8,30 volná intence		10,10 mše sv.	11,15 b. sl.	

DOKLADY V POŘÁDKU... JEŠTĚ TRICET KORUN!